

Adres

— Nezahat KAYA · 18 Şubat 2014

ADRES

Sahibini bulmamış iki satırlık mektup
Mutsuz eder mi sandın posta istasyonunu
Doğru zaman ve insan birbirine zıt kutup
Öyleyse kim üstlenir postacı misyonunu

Sağ omuz sol omuza biraz fazla yük verse
'Dimdik gezerim ' diye kendini kandırmasın
Çenesi düşmüş şahıs lokmayı büyük yerse
Lafı yuvarlamada dili usandırmassın

Nefesin yettiğince göğsünü geniş tutmak
Yasak değildir elbet, zorlanır dar elbise
Yüreği daralmış, dar yerlerde uyutmak
Esrarlı bir boşlukta intiharadır buse

Gençliğine güvenip kafa tutan yiğide
Gençliği bağışlamak damarın harcı mıdır?
Aslına minnet duyup boy uzatan söğüde
Köklerini besleyen toprak kiracı mıdır?

Adresi mesken bilen kadimse kol ve ayak;
Gezmeli ara sıra ceset denen diyarı
Alemin davetine gönül düştükçe Irak
Kocamışlık duygusu yalnız koyar çınarı

Ruhta kavga büyükse kaçmak lazım oradan
Zor gören şaşı göze oynatıyor körebe
Şans da iki yüzünü almış yazı turadan
Velhasıl insan gibi yaşam sürprize gebe.

Nezahat YILDIZ KAYA